

ПРИП'ЯТЬ СТАЛА ЇЇ ДОЛЕЮ

Поетеса, письменниця, перекладачка, сценарист (пише українською та російською мовами), Любов Сирота із семирічним сином приїхала до Прип'яті 1983 року, і прожила тут всього три роки. Чи, може цілих три роки? Тому що це місто стало її долею, коханням, а збереження пам'яті про нього – сенсом життя. А нині – і сенсом життя її сина Олександра

Любов Макарівна, без перебільшення, відома своїми творами про чорнобильську трагедію (есе "Непосильна ноша", збірка поезії "Ноша", кіноповість "Прип'ятський синдром" тощо), які нині перекладені на багато мов світу.

В день народження міста Прип'яті – пристрасної любові письменниці – в Національному музеї Чорнобиля відбулася

презентація її поетичного двомовного (російська, англійська) фотоальбому "Ангелу Прип'яті" (фотографи: Євгенія Красовська, Антон Юхименко, Олександр Сирота; дизайн Юлії Ліщук).

Головна мета видання – об'єднати всіх небайдужих людей довкола Прип'яті, щоб ніколи ніде більше не могла повторитись подібна трагедія. Саме тому поетичний фотоальбом за-

кінчується зверненням до Президента, Уряду і Верховної Ради України, керівників усіх країн світу, Ради Європи, ЮНЕСКО, ООН".

У зверненні, зокрема, говориться: "...Не випадково саме місто Прип'ять вже стало втіленням символом можливої планетарної катастрофи. За 20 постчорнобильських років його відвідали тисячі людей з усіх куточків земної кулі, яким це колись красиве й молоде місто нагадало їхні власні великі та малі міста настільки незахищеного сучасного світу. І всі вони стверджують, що відвідання мертвого міста-примарі Прип'яті й Чорнобильської зони залишило в їхніх душах незгладимий слід, і що вони вже не зможуть жити так безтурботно й бездумно, як рані-

ше. Адже змінити світ – означає змінити себе! Ми звертасмося до ООН і ЮНЕСКО і насамперед до глав найбільш постраждалих від Чорнобиля країн – України, Росії й Білорусі з дуже злободенною ініціативою – надання Прип'яті міжнародного статусу міста-музею, а 10-15-кілометровій Зоні відчуження навколо Прип'яті, включаючи Чорнобиль, – статусу історико-екологічного заповідника, пам'ятника найбільшій техногенній катастрофі планети. Такий статус дозволить захистити місто Прип'ять не тільки від мародерів і вандалів, але і від надмірних руйнувань, щоб воно ще багато років продовжувало бути Нагадуванням і Попередженням – для запобігання нових подібних катастроф.